

II

Dies ha descriu en aquest diari quan i com vaig esdevenir l'amant de Mervy Norboth. Fins avui no he tingut esma de continuar escrivint. I si ho faig és més pel deure que jo mateixa m'he imposat que pel gijg d'esplaiar-me recordant.

Ignoro si sóc encara l'amant de Mervy o si he deixat d'esser-ho. ~~La seva conducta és desorientada.~~ Ens veiem cada dia a casa de Daphne. Sopem plegats, després sortim per anar en qualsevol d'aquells cafetots de mala mort i petjor anomenada que ~~tant~~ tant P'atruen. Hi passem una bona estona. Bebem cervesa fumem cigarets, reirem animadament.

~~Hebert carbassa fangant i groguet i~~
~~tothom el va parat admiradament.~~ Després m'acompanya a casa. Cada dia espero que pugi amb mi però Meroy m'estremy en els seus braços, m'abesa llargament i saviament a la boca, ~~una~~ besada d'assant, em diu "Bona nit daveling" i, amb una pressa exagerada, com si tingués por que jo el ~~perdigués o el~~ ^{retingués, o el} ~~perdigués o el~~ em pren la marxa a llargues i enèrgiques zambades.

Auui, per excepció, no hem sortit sols. Havent sopat Herman em ha invitat a anar, en un ~~dancing~~ "Chez-Maxim" ^(Es un) ~~establiment~~ night-club on hi ha una bona orquestra, Jaxis-gerls i animador ^{en} ~~amb~~ frac, cambrees estilitzats i demés requisits de luxe

Tot això no s'adieu gens amb les possibilitats econòmiques dels Norboth, les rendes dels quals ^{disminueixen} ~~sempre son~~ les mateixes mentre el preu de la vida no s'atura de pujar; Daphne va tirant al costat del capital sense arruinar-s'hi. En altres temps, ja ben llunyans, els de la infància de Meroy, els Norboth i els Preston podien permetre's ~~el~~ el luxe d'anar cada nit en un cafè o en un dancing de primera categoria. Avui, sense la generositat d'Herman - qui no facia Herman per a complaure Daphne - aquestes diversions dispendioses s'han acabat. Daphne i Meroy, ~~com dues víctimes consentides,~~ accepten la ^{imitació} ~~copia~~ d'Herman amb una alegre naturalitat mentre jo segueixo el grup sense cap altra espe-

hànica que passar tot el 4 temps possible prop de Mervy
~~reals~~.

Amb pures feines arribats al dancing, Daphne
i Mervy deixen la llotja on el maître ens ha
instal·lats. Entren ~~en~~ la pista i ballen.

- Fan una parella perfecta, comentant amb certa enveja
no sé si ~~ten~~ mal dissimulada.

Herman assinteix amb el cap. ~~El seu gest és~~ -

~~comparança d'una llei de malevolència administrativa~~
~~accentuada, he observat.~~ remarcable

El cos de Daphne, elegantment embotellat en
una túnica de vellut blau-fosc, ~~pot rivalitzar~~
~~sembla el d'una~~
~~amb el de qualsevol~~ noia jove. S'acopla tant
be' amb el de Mervy que hom pot dir que
en formen un de sol.

Tot seguit criden l'atenció dels clients
de la casa. L'animador, invita Daphne a

5

(2)

En arribar a Chez Maxim, la mare i el fill
es poses surten tot seguit a la pista. Formen una
parella perfecta; alts, prims, flexibles, lleugers i tan
estilats com qualsevol professional. El cos de Daph-
ne elegantment enmoltat en una túnica beau-de-nit
~~ne pot rivalitzar amb el de qualsevol dona jove~~
i s'acopla tant bé amb el de Mervy que ~~hem~~ pot
dir que en formen ~~un de sol~~. ~~pel mateix pensament~~
Tot seguit criden l'atenció dels clients de la casa
l'animador, ~~invita Daphne~~ ^{compartir l'honor de} la dansa se-
güent. Això vol dir que ~~Claus~~ ^{Herman} ha de preparar una
bona propina. Però l'home se sent tan or-
gullós dels èxits de Daphne que la pagarà
amb goig àdhuc si peca fer-ho ha d'estalviar

de suis alemany metiulos i primmiral
la seva absència absoluta del sentit de
l'humor, de l'ironia 6

~~el tabac i la cervesa de tota una mesada
tota la resta del mes, per anar-se de ci.
carrats o de cerbesa. Daphne és la seva dona.
Maxime sap la importància d'aquest honor,
pagaria al preu que sigui.~~

Daphne ha triat un tango argentí. El va apren-
dre a ballar a Montevideo i ella i Merry, el
seu deixeble, ^{en ara} són uns autèntics mestres. ~~el tango~~
Cap professional de la dansa, ^{moderna} començant per
l'animador de "Chez-Maximé", no gosaria compa-

Mar-s'hi, tota la sala, sense exceptuar Herman i
 Merry i, naturalment, jo, seguim amb els ulls la parella,
 Herman, embadellit, Merry ^{visiblement} gelós, jo, cada cop més ~~trista~~
 desanimada.
 En acabar el tango, l'animador acompanya Daph-
 ne fins la nostra llotja. S'inclina davant seu,
 murmura:

- Merci, Madame.

Embutxaca el bitllet que Herman li allarga, balbucitant:

- Merci Monsieur

Daphne comenta, referint-se a l'animador.

- De ballar danses modernes, potser n'és mestre
 però ~~en~~ tangos argentins no ^{hi pisca} ~~en~~ sap gota.

Es gira devers Merry amb els ulls ~~bluents~~ brillants.

- En tornare' a demanar un. Et ballarem tu i jo

- Si, Daphne. (y el sobre Herman el papakà, penso jo)

L'orquestra interpreta un Charleston. Mervy m'invita a ~~dansar-lo amb ell~~. Sóc feliç durant una breu es-

tona, just els tres o quatre primers minuts de la dan-

sa. ^{Després} Mervy em pregunta:

- T'agrada de ballar?

- Molt, ~~responc~~ ^{responc} amb sincer entusiasme.

- Doncs ni hauries d'aprendre, m'etgiva Mervy freda-

ment. ~~Tots els meus balladors m'havien dit que danso bé. Sóc prima, lleugera i segueixo el ritme. Ara m'adono que tots havien mentit. L'únic que diu les veritats és Mervy. Però no tinc el coratge de plejar. Continuo dansant ~~amb ell~~ ^{amb ell} en un esforç constant de contenir~~

les llàgrimes. Després d'aquesta mala estonada, comença a ~~deixar-me veure la fugida~~ ^{deixar-me veure la fugida} de Daphne i de Phoebe de fugir. Perquè diable he d'aguantar l'espectacle d'un Mervy i ~~no és pas dansant amb Mervy. Herman i jo ne~~

És la primera vegada que em sento dir que no balla bé. Fins avui ~~tots~~ els meus balladors m'han dit el contrari. Ara m'adono que tots havien mentit. L'únic que deu la veritat és Mervy. Però no tinc ~~per~~ ^{coratge} ~~per~~ ^{per a} ~~per~~ ^{per a} plegar. Continuo dansant amb ell en un esforç constant de retèner les llàgrimes.

Després d'aquesta mala estona ~~he~~ ^{comenc} a pensar seriósament en fugir. Perquè diestro he d'aquantar el espectacle d'un Mervy disciplinat i exigent amb mi i engrescat a ballar amb Daphne?

9
He de trobar una excusa o altra
per abandonar "chez Maxime". Però
abans d'haver-la trobada Herman
m'invita a dansar. Herman ~~se~~ evolu-
ciona com si fos tot d'una peça: ben-
tament, feixugament, aplicat i rígid.
No parla, no somriu, no es deixa
guiar per la música. Per a ell, la
dansa no és un esbarjo. És un acte so-
cial propi de gent distingida - Com a
amant de Daphne Norboth, Herman Kurtz
aspira a ser el més distingit possible - Her-
man dansa amb una solemnitat digna d'
un antic rite religiós consagrat a una

Una Daphne absolutament oblidada de la meua presència
la de Kurtz, Siell. presentem un trist paper "Phag- Maxim" ja ~~no~~
creuaré una excusa o altra per a escapar-me. Però abans d'home
ver - la Trobada ~~de~~ Herman Kurtz m'invita a dansar.

No puc refusar aquest Herman es mou com si fos tot d'una persona, len-
teixugament, No parla, no somriu, no
tament, rigid i aplicat. No es deixa guiar per la música

Per a ell la dansa no és un esbarjo, és un acte
social propi de gent distingida - com a amant
de Daphne Noboth, Herman Kurtz desitja ser el més
distingit possible - Herman dansa amb una solemnitat
tot digna d'un ^{anti-}religiós consagrat a una divinitat

germànica - Les divinitats germàniques de l'anti-
gor exigien, sembla, més rigidesa i solemnitat,
que una divinitat llatina, potem per cas. -

A mi em fa d'efecte que evoluciono en els braços
d'un robot. M'hi sento entrapada, incòmode,
amb un, quasi irresistible desig d'alliberar-me'n

~~Merry~~ Merry i Daphne tornen a dansar
fent parella. Els ulls de peix de Kurtz els van
seguint embadalits, ja ~~de concurrencies~~ a través del
vidre massa groixut de les seves ulleres.

- Me'n vaig a casa, li comunico jo tot d'una
- Ya?

Kurtz no capeix que jo no m'extasiï davant d'
una concurrència tan ~~selecta~~ ~~selecta~~, que no em delecti
respirant aquell ambient saturat de fum
de tabac ros, de perfums costosos, com el
que gasta Daphne - naturalment pagat per ell -
contemplant com Daphne i Merry s'esbargixen
dansant i cridant l'atenció del públic

, la yarella amb ^{10^B} absalts
exemplats, per l'administració.

He emprès el camí de casa després de remerciador
Kurtz i encomanar-li que m'excusi prop de Mervy i de
Daphne.

Respiro amb goig l'aire gelat del carrer, la soli-
tud de les voravies nocturnes, desertes, la fressa exi-
mada dels meus talons sobre l'asfalt. Sento una
mena de goig d'haver tingut la força de volun-
tat d'abandonar el dancing ^{amb} els seus music ves-
tits de vermell, les taxis-girls endiu menjades, el
gigolo amb frane, els cambres estilats; el pobre
Kurtz abandonat al fons de la llotja disposat a
pagar-ho tot, a canvi d'un sorveire de
Daphne.

Aviat sóc a casa. ¹¹ No m'hi acullen els
braços amorosos d'un home sinó fulles de paper
blanc descoradament verges on - en lloc de dor-
mir - escriuré el meu diari fins les pri-
meres clarors de l'alba. Vol diria desfogar-me
fent una anàlisi crítica dels Norboth, demos-
trar-me a mi mateixa la fredor i objecti-
vitat d'aquesta anàlisi, esbossar sobre el
paper la reacció que un esperit fort i
intelligent ~~sens~~ fins avui tenia la pretensió de ser ho-
perimenta davant per
davant d'una situació que comença a
ensumar ^{ser desagradable;} ~~per~~ fins vergon-
yese per a mi ~~perillós~~ ~~per a mi;~~ ~~per~~
tant com a, evitable ~~per tots conceptes.~~

Vaig a recordar, enumerar i examinar

12

que són ~~per a mi~~, els Norboth i escatir, si és possible, fins a quin punt em sóc, sentimentalement, embrancada en aquesta doble aventura: amistat i amor.

Jo, als Norboth i a l'amistansat de Daphne, el suís-alemany Herman Kewitz, no fa gaire temps que els conec però, tot seguit ~~me~~ he sofert ~~la~~ poderosa atracció que, inexplicablement, exerceixen la mare i el fill ~~damunt de~~ ^{sobre} ~~en~~ ~~caput~~ ~~les~~ ~~sensibilitats~~ ~~de~~ aquells que els tracten. Aviat m'he distanciat de la freqüentació d'altres amics per a lliurar-me exclusivament a la de Daphne i Mervy. L'^{encis} ~~atracció~~ d'aquests dos éssers és inexplicable i, potser del fet mateix d'aquesta

inexplicabilitat, resulta encara més perillós - parlo per mi, és clar - Daphne i Mervyn no són bells, ni cultes, ni bondadosos, qualitats que justificarien, al menys en part, aquesta mena d'embreix que experimento prop d'ells.

Y, no creieu que he emprat la paraula embreix a la lleugera sense traver-ne mesurat l'abast. No oblideu - els Norboth m'obliguen moralment a oblidar - ho - que sóc llicenciada en filosofia per la Universitat de Ginebra i potser d'aquest fet conservo la vella dèria d'analitzar caràcters. Els Norboth es mofen de qualsevol manifestació voluntària o involuntària

d'intellectualisme. Tenen afegada ser ignorants, frívols, amorals i irònics. Per això, la freqüentació de Mervy i de Daphne m'ha apartat dels medis universitaris, intellectuals que formaven abans de conèixer-los a ells, la base de la meua vida Social.

x x >